

- *Не е възможно да се притури на него
Нито да се отнеме отъ него;
И Богъ направи *това*, за да му се
бойтъ.
- (15) *Каквото е станало вече съществувало;
И каквото ще стане вече е станало;
И Богъ прѣдиде миналото.
- (16) *И видѣхъ още подъ слънцето
Мѣстото на съдѣтъ, и тамъ беззаконие-
то, — и мѣстото на правдата, и тамъ неправ-
дата.
- (17) Рѣкохъ азъ въ сърдцето си:
*Богъ ще сѣди праведниитъ и нечести-
вийтъ;
*Защото за всяко нѣщо и за всяко дѣло
има врѣме тамъ.
- (18) Рѣкохъ азъ въ сърдцето си
За състоянието на човѣческитъ си-
нове
Че тѣхъ ще ги опита Богъ,
И ще видятъ че тѣ отъ себе си сѣ ско-
тове.
- (19) Защото *случайтъ на човѣческитъ си-
нове
Е случай и на скотѣтъ: единъ случай
имать.
Както умира този, така умира и онзи;
И едно дихание е въ всичкитъ;
И човѣкъ не прѣвзехода въ нищо
скотѣтъ;
Защото всичкото е суета.
- (20) Всичко отива въ истото мѣсто:
*Всичко е станало отъ прѣстѣта, и
всичко се връща въ прѣстѣта.
- (21) *Кой знае духътъ на човѣческитъ си-
нове да ли възлѣзва горѣ,
И духътъ на скотѣтъ да ли слѣзва долу
на земята?
- (22) *Видѣхъ прочее че нѣма по добро
Освѣтъ да се весели човѣкъ въ дѣла-
та си;
Защото *това е дѣлътъ му;
*Понеже кой ще го доведе за да види
Онова което ще бѣде слѣдъ него?

κ Як. 1; 17.

λ Гл. 1; 9.

μ Гл. 5; 8.

ν Рим. 2; 6—8.

2 Кор. 5; 10.

2 Сол. 1; 6, 7.

ο Ст. 1.

π Псал. 49; 12, 20.

73; 22. Γл. 2; 16.

ρ Бит. 3; 19.

ς Гл. 12; 7.

τ Ст. 12. Γл. 2; 24.

5; 18. 11; 9.

υ Γл. 2; 10.

ГЛАВА 4.

- Тогазъ се обърнахъ азъ и видѣхъ
*Всичкитъ насилини които ставать подъ
слънцето;
И ето свързѣтъ на насиливанитъ,
И нѣмаше за тѣхъ утѣшителъ;
И силата бѣше въ рѣката на тѣзи които
ги насилвахъ;
И нѣмаше за тѣхъ утѣшителъ.
- (2) За то азъ брѣкохъ: Блазѣ на умрѣлитъ
Кои то сѣ вече умрѣли.
Нежели на живитъ които сѣ още живи.
- (3) *А по добръ отъ двамата е който не е
биль оше,
Който не е видѣлъ лошитъ дѣла които
ставать подъ слънцето.
- (4) И оше видѣхъ азъ всякой трудъ
И велико сполучено дѣло,
Че за това на човѣка му завижда ближ-
ниитъ му.
И това суета и угаѣтенье на духътъ.
- (5) *Безумниитъ сѣзва рацѣтъ си
И яде плѣтъта си.
- (6) *По добръ една пълна шена съ покой
Нежели двѣ пълни шени съ трудъ
И съ угаѣтенье на духътъ.
- (7) Пакъ се обърнахъ азъ
И видѣхъ суета подъ слънцето.
- (8) Има нѣкой който си нѣма вторий,
Ей, нѣма нито сына нито брата;
А не прѣстава отъ всякий си трудъ;
Даже *окоето му не се насища съ богат-
ство;
- И не дума: За кого се трудя азъ
И лишавамъ душата си отъ благо?
И това е суета и тежкъ трудъ.
- (9) По добръ сѣ двама нежели единъ;
Понеже тѣ имать добра мѣзда въ тру-
дѣтъ си.
- (10) Защото, ако паднатъ,
Единтъ ще дигне другаря си;
Но горко на единтъ който падне
И нѣма вторий да го дигне.

φ Гл. 6; 12. 8; 7.

10; 14.

—

а Гл. 3; 16. 5; 8.

б Новъ 3; 17, и дрѣ.

в Новъ 3; 11, 16, 21.

Гл. 6; 3.

г Прит. 6; 10. 24; 33.

д Прит. 15; 16, 17.

16; 8.

е Прит. 27; 20.

1 И Иовъ. 2; 16.

ж Псал. 39; 6.